

November | 2024

ASC '62

NIEUWSBRIEF

Hoofdredactioneel Commentaar

De 'o' zit weer in de maand en dat betekent traditiegetrouw dat de blaadjes van de bomen vallen, het duister iedere dag wat eerder daalt en de voetbalvelden op sportpark Gerner het zwaarder te verduren krijgen. Een vast patroon, zoals ook de verschillende teams van ASC'62 aan een eigen speelwijze blijven schaven.

Dat gaat doorgaans met horten en stoten, maar wie naar de verschillende ranglijsten kijkt mag concluderen dat het momenteel meer opstaan dan vallen is. Meerdere seniorteamen voeren het klassement in hun competitie aan. Bovendien ligt voor het eerste herenelftal door een succesvol bekertoernooi de kortste weg naar Europa nog altijd open.

Maar voetbal is meer dan presteren alleen, en ook die beslommeringen hebben het clubgevoel binnen ASC'62 de laatste periode op de proef gesteld. Er is ruimte voor emotie, zolang die maar binnen de perken blijft en de saamhorigheid onberoerd laat. De komende tijd zal er genoeg voer voor discussie overblijven.

Het mediateam volgt die ontwikkelingen dan weer op voet en dan weer vanaf de zijlijn. In de nieuwste nieuwsbrief stelt Henk-Otto Limburg zich voor als nieuwe columnist. Ook is er ruimte voor ASC'ers op stap, het fingerspitzengefühl van Job de Groot, de maandagmorgenploeg en nog veel meer.

Zet de haard aan, pak een deken: veel leesplezier!

.....

In deze nieuwsbrief

Papa en mamadag

.....

Interview

Geert van Pijkeren

.....

En natuurlijk de bekende rubrieken

De ASC'er

Held van de Maand

C
O
L
O
F
O
N

Redactie

Arjan Bosch,
Niels Pasman,
Bea Slotman,
Brian Stokvis,
Finn Stokvis
Amos Uitslag

Vormgeving

Eva Heetebrij

Fotografie

Mirna Nijenhuis
Enzio Ardesch
Leo de Harder
Robert Westera
Eigen foto's

Email:

mediateam@asc62.nl

Van het bestuur,

De tweede nieuwsbrief in een nieuw jasje. Vroeger, in het pre-digitale tijdperk, hadden we de "De Treffer" die elke maand weer in elkaar gedraaid moest worden en met nietjes erdoor in de diverse brievenbussen bezorgd werd. Wij hopen dat de makers van deze Nieuwsbrief net zoveel plezier hebben aan het maken ervan als de leden dat vroeger hadden. Het is elke keer weer een hele klus, waarvoor veel dank.

Na de afgelopen maand, die ik persoonlijk niet weer overnieuw zou willen doen, zijn we met elkaar in een rustiger vaarwater terecht gekomen. Er is veel gezegd en geschreven de afgelopen maand en dat niet alleen in positieve zin. Het negatieve overheerste en dat is jammer. Daarmee doen we onszelf en de vereniging ASC '62 te kort. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard is een spreekwoord en ik hoop dat iedereen van de afgelopen maand geleerd heeft: respecteer elkaar en hou iedereen in zijn of haar waarde. Onze vereniging zou een veilige plek voor iedereen moeten zijn. Je hoeft het niet met elkaar eens te zijn maar ben het er dan over eens dat je het niet eens bent. Woorden doen er toe en in deze tijd van social media en internet wordt wel eens veel te snel op een knop gedrukt waardoor de hele wereld kennis kan nemen van een uiting die personen en de vereniging beschadigen. In mijn persoonlijke toespraak in ons clubgebouw heb ik de aanwezige leden gevraagd te stoppen met het mobiliseren van voor- en tegengeluiden en ik stel vast dat de leden hier gehoor aan geven. Excuses naar de personen die zich door diverse acties niet veilig voelden binnen de vereniging. De stuurgroep heeft ondertussen de draad weer opgepakt en in de verzonden nieuwsbrief hebben jullie kunnen lezen wat er de komende weken en maanden allemaal gaat gebeuren om een gedegen fusieplan op te stellen waar de leden te zijner tijd over kunnen stemmen.

We zijn enkele speelrondes op weg en er was zelfs een zaterdag dat er 5 seniorenteams bovenaan stonden in hun competitie. Daarnaast stonden de andere ploegen ook allemaal in het linker rijtje. Dat was erg leuk om te zien want wij zijn tenslotte een voetbalvereniging waarbij we uiteraard allemaal het hoogst mogelijk nastreven. Dat daar dan ook gezelligheid bij komt kijken is mooi meegenomen.

Zoals jullie hebben gehoord zijn de contracten van de drie hoofdtrainers verlengd tot en met het seizoen 2025-2026. Het klinkt nog heel ver weg maar de trainerscarroussel gaat snel en wij moeten er als bestuur steeds vroeger bij zijn. De spelers, speelsters en de TC hebben aangegeven graag verder te willen met de trainers. Herman, Fred en Egbert spraken hun voorkeur uit voor een verlenging van de contracten en daarom heeft het bestuur besloten de overeenkomsten te verlengen tot en met het seizoen 2025-2026.

Op 27 november staat de volgende Algemene Ledenvergadering op de planning. Deze start altijd om 20.00 uur in ons clubgebouw. Een uitnodiging met een agenda ontvangen jullie binnenkort. Mochten er nog zaken zijn die jullie graag willen bespreken laat dit dan weten zodat we dit mee kunnen nemen in de agenda.

Namens het bestuur,

Bert Visscher

Voorzitter

DIGITAAL

HET KWARTET VAN DE NIEUWSBRIEF

De dag voordat je moet aantreden als middenvelder van ons vlaggenschip, decadent een potje voetgolf winnen. Met een prachtige score die daalde onder het vriespunt (-5), mocht Ruben een prachtige beker meenemen naar kantoor. Als klap op de vuurpijl wilden Ryan Thomas en Mike Hauptmeijer ook nog met koning voetgolf op de foto.

JONGENSROOM

Ruben Zielman

DROOMSPITS

Daniël van Oenen

De dag voor matchday aankondigen bij de coach dat je een hattrick gaat maken. Waar voor de meesten hoogmoed komt voor de val, maakte Daniël tegen ZAC zijn woorden waar. De Inzaghi van de lage landen wist daadwerkelijk de bal 3x in het netje te toveren.

Poseren alsof je een darttoernooi wint, maar ondertussen aan de slag gaan als Junior recruitment consultant bij het bedrijf van mede-ASC'er, Freddy Wennemars.

CHAPEAU.

Bart Mulder

UITSLOVER

Jori Wind

Scoren is niks voor Jori. Hij raakt alleen penalty's, maar deze blijkt hij tegenwoordig ook nog te missen. Gelukkig voor Jori had hij tegen SVI wind mee. De bal lag klaar op de middenstip en Jori besloot om deze in één keer binnen te schieten. Een prachtig afstandsschot wat leidde tot een prachtig doelpunt.

Bal van de week

2 **3**

Noord Veluwe Boys 8.0
VV Berkum 7.5
SVI

Go Ahead Kampen 8.0
IJVV 7.0

Al anderhalf voetbalseizoen is Tycho Seifert (H7) in zijn eigen rubriek Bal van de week op zoek naar "het beste broodje bal" van de regio. Dit doet hij onder begeleiding van het prachtig gecomponeerde nummer van Chopin: Nocturne Op.9 No.2

Bij deze zetten we de culinaire scores van Tycho op een rijtje.

4	HTC	6.5
5	DOS Kampen	5.5
6	VV Hattem	5.0
7	SV Zalk	3.5

Grootste overwinning

Zaterdag 12 oktober, 14:00 uur
wedstrijdnummer: 40924

ZAC 10

0-10

ASC '62 6

Grootste verliespartij

Zaterdag 28 september, 12:30 uur
wedstrijdnummer: 26040

ASC '62 VR2

1-14

Swift '64 VR1

Zaterdag 26 oktober, 13:30 uur
wedstrijdnummer: 26457

DVC Dedemsvaart
VR1

14-1

ASC '62 VR3

ASC '62 heren 1

De seizoenouverture bracht de Dalfsenaren op 21 september naar Meppel om het op te nemen tegen promovendus MSC. En het bleek gelijk een geduchte tegenstander. De gehele wedstrijd ging gelijk op en werd in Dalfser voordeel beslist door twee standaardsituaties. In de eerste helft was het Joren Drost die de 1-0 liet aantekenen uit een scherp aangesneden vrije trap van Chiel Pasman. Deze voorsprong werd nagenoeg de hele wedstrijd vastgehouden, maar tien minuten voor tijd kwam de thuisploeg toch langszij middels een terecht toegekende strafschoot. Met vereende krachten wist ASC '62 heel diep in de extra tijd, we telden de 97e minuut, toch de winnende te maken. Een prima corner van Wouter de Boer werd binnengekopt. Daarmee sloot ASC '62 de eerste wedstrijd van het seizoen enigszins gelukkig met winst af.

Een week later stond de eerste thuiswedstrijd op het programma. ZAC uit Zwolle kwam op bezoek. Een matte en matige vertoning in de eerste helft werd opgevolgd door een veel betere tweede helft. Als door een wesp gestoken kwam ASC '62 uit de kleedkamer en na 35 seconden in het tweede bedrijf was het Bart Mulder die de openingstreffer voor zijn

rekening nam. Vier minuten later verdubbelden de Dalfsenaren de voorsprong, Pim van Gelder was het feestvarken. Na twee wissels die de nodige energie brachten was het invaller Jesse Bos die het duel definitief in het slot gooide door de 3-0 in het dak van het doel te schieten. Met twee gespeeld en zes punten was ASC '62 prima aan de competitie begonnen.

De eerste wedstrijd van oktober was een uitwedstrijd tegen Vitesse '63, de nummer drie van het voorgaande seizoen. Sterspeler Ruben Westert was vertrokken bij de Vitessenaren naar Staphorst. En dit kwaliteitsverlies compenseerden de Koekangers met een flinke dosis strijd en vechtlust. Ze wisten er een echte vechtwedstrijd van te maken. Normaliter houdt ASC '62 daar wel van, maar deze middag hadden ze er moeite mee. Na een bloedeloze eerste helft keek de uitploeg halverwege de tweede helft ineens tegen een 2-0 achterstand aan. De mouwen werden aan Dalfser zijde iets verder opgestroopt en een kwartier later was het weer gelijk na doelpunten van Joren Drost en Niloy Haroun. ASC '62 had Vitesse '63 op de knieën en ging voor de volle buit. Echter een fout achterin in de 88e minuut zorgde wederom voor een

achterstand. En toch wisten de Dalfsenaren er een gelijkspel uit te peuren. Een voorzet van rechts werd door de doelman gelost waarna Rick van Faassen als een volleerd volleyballer de bal in de 90e minuut in de goal werkte, buiten het zicht van de arbiter.

12 oktober 2024

De tweede thuiswedstrijd was wederom tegen een Zwolse tegenstander, de Zwolsche Boys. De thuisploeg wist al vroeg in de wedstrijd op voorsprong te komen. In de 8e minuut was Pim van Gelder trefzeker na een snelle omschakeling na Zwols balverlies door uitstekend druk zetten. Met deze stand werd de rust bereikt. Na een kwartier in de tweede helft kwam Zwolsche Boys langs en moest ASC '62 opnieuw beginnen. Binnen tien minuten werd de marge op twee gezet door doelpunten van good old Chiel Pasman. Een kwartiertje voor tijd brachten de Zwollenaren de spanning terug in de wedstrijd door de 3-2 te maken. Het laatste deel van de wedstrijd was nog even flink billen knijpen, maar de winst werd over de streep getrokken.

Op 19 oktober mocht de blauwwitte karavaan naar IJsselmuiden om het op te nemen tegen IJVV, een tegenstander waar in het recente verleden heel wat robbertjes mee uitgevochten zijn, maar dan in de tweede klasse. In de eerste 25 minuten riep ASC '62 het onheil over zich af door niet thuis te geven, zowel in de duels als voetballend. Hetgeen resulteerde in een 2-0 achterstand door tweemaal Moorman, voor een flinke

afkoopsom overgenomen van DESZ. In de tweede helft een heel ander ASC '62 en ze wisten de wedstrijd te kantelen. Tien minuten na rust maakte Niloy Haroun de aansluitingstreffer en een kwartier voor tijd kopte Chiel Pasman de gelijkmaker binnen. En toch liep ASC '62 tien minuten voor tijd weer tegen een achterstand aan en weer was Moorman de maker van het doelpunt. De achtervolging kon weer gestart worden. Twee minuten in de extra tijd hadden de Dalfsenaren pech. Een prachtige vrije trap van Chiel Pasman eindigde op de lat. Het duel ging definitief in het slot nadat IJVV gebruik maakte van de ruimte en de 4-2 aantekende. Een teken voor de scheidsrechter om meteen te fluiten voor het eindsignaal. De eerste nederlaag was een feit.

De donderdag erop stond de eerste ronde in de knock-out fase van de beker op het programma. Turkse Kracht uit Deventer was de tegenstander. Al gauw werd duidelijk dat deze tegenstander een flink maatje te klein was. Halverwege de wedstrijd was het 2-0 na doelpunten van Rick van Faassen en Jesse Bos. En die tussenstand al eenvoudig veel hoger kunnen zijn. In de tweede helft verdubbelde ASC '62 de voorsprong door treffers van Joren Drost en Niloy Haroun. Middels een eenvoudige 4-0 zege gaan de Dalfsenaren de koker in de voor de volgende bekerronde. De loting van dat toernooi is inmiddels geweest, en ASC '62 zal het op woensdag 20 november thuis opnemen tegen sv Vasse.

De eerste drie maanden van Vrouwen 1

Op 15 augustus, midden in de zomervakantie en ruim een maand voor de start van de competitie stonden er 10 vrouwen en een nieuwe trainer vol ongeduld op het trainingsveld. Een nieuw seizoen voor vrouwen 1 met nieuwe speelsters vanuit vrouwen 2 en een nieuwe, onbekende trainer. Het was een rustige start van het seizoen in de eerste week met als toetje de traditionele gezamenlijke trainingsdag met vrouwen 2 en 3.

In de maanden april en mei hebben we als groep en trainer kennisgemaakt en hebben we naar elkaar uitgesproken wat we van elkaar verwachtten. Vanuit het bestuur kwam de uitdrukkelijke wens om het vrouwenvoetbal binnen ASC'62 weer op de kaart te zetten, te beginnen bij vrouwen 1.

Inmiddels zijn we drie maanden verder en kunnen we zeggen dat we goed bezig zijn. Maar wat hebben we dan de afgelopen maanden allemaal gedaan.

- We trainen allemaal weer 2 keer in de week.
- Door gericht en geperiodiseerd te trainen zijn we conditioneel aan het groeien en kunnen we een wedstrijd goed uitspelen.
- De medische staf is uitgebreid met Marit Rorije en de vrouwen maken nu weer gebruik van alles wat ASC'62 op medisch vlak heeft te bieden.
- De staf, naast Erna Roddenhof en Roelof Verhaar, is uitgebreid met een vaste assistent-scheidsrechter. Arnold Mol is transfervrij overgekomen van heren 2.
- We spelen weer op het hoofdveld vanaf 9 november.
- De randzaken zoals trainingspakken en warming-up shirts zijn geregeld.
- We hebben een trainingsopkomst van ongeveer 88% en dit ondanks studie en/of werk.
- We zijn als team na afloop van de wedstrijd in zijn geheel in het clubgebouw samen met vrouwen 2 en 3.
- De kleedkamer is wat vrouwvriendelijker geworden door onze ma/woe/vrij vrijwilligersgroep (waarvoor hartelijke dank!)
- We draaien kantinediensten op zaterdagochtend, fluiten MO13, trainen MO20. Kortom we zijn onderdeel van onze fantastische club.

Valt er dan nog wat te wensen?

- Meer punten dan de 6 die we nu hebben maar we weten allemaal dat deze gaan komen in de aankomende weken en na de winterstop.
- Een beleidsplan gericht op vrouwen(meisjes)voetbal in het algemeen (lange termijn doel)

Terugkijkend naar de afgelopen 3 maanden kan ik alleen maar zeggen dat we een goede start hebben gemaakt, waarbij prestatie en plezier hand in hand gaan. Ondertussen zijn we ook brandjes aan het blussen maar dat hoort bij het proces waar we met z'n allen mee gestart zijn op 15 augustus.

EGBERT BOS

TRAINER ASC'62 VR 1

Mariclle Moes

100% TRAININGSOPKOMST

Arnold Mol

ASSISTENT-SCHEIDSRECHTER

Marit Rorije

VERZORGER VROUWEN 1

ASC'ER OP STAP

Jur en Boaz op Bali

Met twaalf punten uit de eerste vijf wedstrijden is het achtste bijzonder goed begonnen aan de competitie. Opvallend, want met slechts één gewonnen wedstrijd in de poulefase van de beker, begon het seizoen niet echt best. Wat is er dan veranderd in de tussentijd, vraagt u zich vast af. Er is geen nieuwe, veel scorende spits aangetrokken en ook de keeper is nog steeds dezelfde. Nee, het geheim zit hem deze keer niet in nieuwe spelers of nieuwe tactieken. De meest waarschijnlijke verklaring is dat er twee spelers zijn, die juist niet meer meedoen.

Op maandag 23 september, twee dagen na de gewonnen wedstrijd tegen Sportlust Vroomshoop 3, vlogen Boaz Uitslag en Jur Bosch naar het Indonesische Bali. Het eiland dat bekend staat om zijn mystieke tempels, frissgroene rijstvelden en prachtige stranden. In november ligt de gemiddelde temperatuur daar nog rond de 25 graden, perfect weer om de hele dag met een cocktail in de zon te liggen. Maar dat is slechts bijzaak voor rechtsback en bankzitter van het achtste.

Tijdens hun minor over duurzame ontwikkeling houden Boaz en Jur zich bezig met de afvalrecycling op het eiland. Zoals ze zelf zeggen: "Misschien wel net zo'n uitdaging als het scoren van een hatrick in de laatste minuut." Boaz probeert het afvalverwerkingsproces efficiënter te maken, terwijl Jur zich bezighoudt met het genereren van inkomsten voor het bedrijf.

Ondanks dat beiden nu niet meer wekelijks op sportpark Gerner te vinden zijn, proberen de heren toch in vorm te blijven. Zo doen de heren bijvoorbeeld aan Peresean, een typisch Balinese vechtsport met stokken en schilden. Volgens hen "een stuk lastiger dan het maken van een sliding op het middenveld."

Daarnaast probeerden Boaz en Jur te leren surfen. Dat valt ook nog niet mee: "Het is een stuk lastiger dan het eruit ziet op Instagram". Zo lastig zelfs dat Boaz na één poging heeft besloten dat hij meer een 'zwembadtype' is. Hij ligt – terwijl Jur met alle macht probeert op de plank te blijven staan – met een koud biertje te relaxen in het zwembad. Tenminste, als hij niet op zoek is naar zijn verloren sleutels...

De komende tijd zullen de heren – naast het drinken van de nodige alcoholische versnaperingen – hard doorwerken aan hun project. Half januari verwachten ze weer terug te zijn in Dalfsen. Dan zullen ze ook snel weer hun rentree maken op de velden van ons sportpark. Voor de tussentijd hebben Boaz en Jur nog wel een bemoedigende boodschap voor hun teamgenoten van het achtste: "Als jullie een wedstrijd verliezen, kunnen jullie altijd zeggen dat het komt omdat jullie beste spelers op een belangrijk 'trainingskamp' in Indonesië zijn!"

Column

Henk-Otto Limburg

De column vanuit de hoek van de scheidsrechters zal geschreven worden door Henk-Otto Limburg. Hoewel inmiddels alweer jarenlang lid van ASC, maar ook fluitend voor de bond wellicht toch nog interessant om hem eens via enkele vragen aan u voor te stellen.

Naam:

Henk-Otto Limburg

Ja, is het nou Henk of Henk-Otto?

Dat mag allebei. Zie het maar als Willem-Alexander, die wordt in eigen kring ook Willem genoemd.

Geboren:

In Paasloo, kop van Overijssel, op zo'n 2,3 steenworpen, maar dan letterlijk, van Friesland.

Ik ging in Oldemarkt naar school, en later in Steenwijk.

Woonplaats:

Dalfsen. Ik heb in Groningen gestudeerd, en daar ook eerst gewerkt, en later verhuisd naar de Achterhoek. Nu alweer zo'n 15 jaar hier.

Beroep:

ik geef huiswerkbegeleiding (vooral wiskunde, economie) en examentrainingen. Daarnaast heb ik ook financieel-administratief werk.

Lid van ASC:

Zo'n 13 jaar denk ik. ASC had een cursus waar we met een man of 8 klaargestoomd werden.

Eerst jarenlang voor de club gefloten, sinds een jaar of 8 ook voor de bond, al probeer ik hier ook mijn wedstrijdjes nog mee te pakken. Dat wordt dan wel vaak doordeweeks en bij toernooien.

Positie in het veld:

Ik heb een vrije rol, zwervend, van linksbuiten tot rechtsback. Ik bemoei me wel vaak met de corners en vrije trappen. Verder heb ik een echt dienende rol.

Favoriete club:

Ik ben neutraal

Kunstgras of gewoon gras?

Kunstgras. Dan blijven m'n schoenen schoner.

Lievelingskleur:

Rood en geel. In die volgorde.

Lievelingsdier:

Een teckel. Mits goed uitgevoerd.

Speel je ook een muziekinstrument?

Ik speel graag op m'n fluit

Ben je bijgelovig?

Bedoel je dat ik altijd in dezelfde kleedkamer moet zitten of zo? Nee, dat heb ik niet. Ik trek wel altijd eerst mijn sokken aan en dan pas mijn schoenen, maar da's ook meer uit praktische overwegingen.

Wat eet je het liefst?

Ik houd wel van een stevige pot.

Geluksgetal?

π. Als wiskundelid komt dat steeds weer terug. Maar ik was eens een wedstrijd mijn toosmunt vergeten en toen liet ik ze een getal raden onder de 10. Het heeft toen best lang geduurd voordat we konden aftrappen.

Lijfspreuk?

O, nou moet ik zo'n tegeltjeswijsheid geven? Doe dan maar 'Naast geschoten is altijd mis.'

Dank voor dit interview. Wil je nog ergens op terugkomen? Nee, een scheidsrechter komt nooit ergens op terug.

DE ASC'ER

Naam:
Demi Verhaar

Bijnaam:
Deem

Hoe heb je je bijnaam gekregen?

Iedereen noemt me eigenlijk altijd Deem in plaats van Demi.

Geboortedatum en waar?

3 november 2000 in Zwolle.

Wat doe je naast het voetballen?

Ik studeer op dit moment nog. Ik volg de studie Sportkunde aan het Windesheim in Zwolle. Daarnaast werk ik in de vakanties bij Partspoint in Dalfsen.

Heb je meerdere hobby's?

Voetballen, training geven en leuke dingen doen met vrienden en familie.

Huidige woonplaats?

Balkbrug

Waarom ben je naar Balkbrug verhuisd?

De eerste drie maanden van mijn leven woonde ik in de Stickerstraat in Dalfsen. Daarna zijn we verhuisd naar het oude familiehuis in Balkbrug, omdat het gedeelte van mijn opa en oma vrijkwam. Hier woon ik nu nog steeds met veel plezier.

Dalfsen of Balkbrug? En waarom?

Beetje van beide. Mijn roots liggen natuurlijk in beide woonplaatsen. In Balkbrug woont de familie van mijn moeder, en hier ben ik opgegroeid. In Dalfsen woont de familie van mijn vader en heb ik veel vrienden. Ook breng ik veel tijd door op Gerner.

Hoe ben je bij ASC'62 gekomen?

Toen ik 12 jaar was, ruilde ik de voetbalvelden in Balkbrug in voor die van Dalfsen. Dat was een makkelijke stap, want mijn vader Roelof voetbalde hier al en ik ging als klein meisje vaak mee op zaterdagmiddag. Toen was ik eigenlijk al een kind van de club, maar zonder lidmaatschap. Dat veranderde toen ik op 12-jarige leeftijd lid werd en ging spelen in Meiden D1.

Waarom speel je nog bij ASC'62 en niet bij Balkbrug?

Ik ken inmiddels veel mensen binnen en buiten de club, waardoor mijn binding met ASC sterker is dan met Avereest. Ook werk ik al een aantal jaar als jeugdtrainer bij FC Dalfsen, en daar voel ik me echt op mijn plek.

Wat is je positie in het veld?

Keeper

Wat is je positie in het clubgebouw?

Lekker gezellig aan de damestafel.

Waar zou je anders het liefst staan?

In het veld in de spits en in het clubgebouw boven op de bar!

Wat is je beste ASC-herinnering?

Ons eerste weekendje weg met Dames 1. Wat ik daar allemaal heb beleefd en gezien, dat zijn dingen die altijd een raadsel zullen blijven.

Welke muziek luister je het liefst?

Popmuziek

Beste dronken verhaal?

Een aantal jaar geleden fietste ik met vrienden terug naar Dalfsen na Carnaval in Vilsteren. Net buiten Vilsteren zat ik een beetje te klooiën met een vriendin, en op een gegeven moment kwamen onze sturen in elkaar vast te zitten en bam! daar gingen we, dwars door een hek en op de grond. Snel weer opgestaan, niks aan de hand, gewoon stoer doorgaan. Later, bij die vriendin thuis, bleek mijn gezicht toch wat meer gehavend dan ik dacht, ik leek zo mee te kunnen doen in een nieuwe film van Stephen King.

Wat heb je allemaal gedaan bij ASC'62?

Sinds 2016 geef ik training aan de jeugd, eerst bij ASC en daarna bij FC Dalfsen. Dit seizoen ben ik hoofdtrainer van de MO15-1 van FC Dalfsen.

Wat is een verborgen talent van jou?

Geen idee, dat moet je een ander vragen.

Wie van jouw team zou je opgeven voor Expeditie Robinson, in de hoop dat ze wint? En waarom?

Ik zou mijn teamgenoot Indy Regterschot opgeven omdat ze geen uitdaging uit de weg gaat. En zeg nou eerlijk: als zij op tv is, lig je een uur lang dubbel van het lachen om haar doen en laten.

Wat zou je graag tegen vrouwen, dames en meisjes willen zeggen, zodat ze op voetbal komen?

Als klein meisje opgroeien op het voetbalveld samen met je teamgenoten is heel leuk en magisch. Door de jaren heen word je steeds beter, hechter, en maak je vriendinnen. Daarna groei je door naar de senioren en drink je na de wedstrijd een gezellig drankje met de groep die je al jaren kent. Je deelt lief en leed met elkaar en dat brengt herinneringen voor het leven. Voetbal is niet alleen een spelletje, maar ook een plek om samen te zijn met anderen die leven voor hetzelfde doel: voetbal.

Held van de maand Elwin Marsman

Op de velden in en rond het Vechtdal is het soms oorlog. Aanvallers duiken de vuurlinie in om defensieve stellingen te vernietigen. Scherpschutters liggen op de loer, om wanneer het kan dodelijk precies toe te slaan. Om iedere meter wordt gevochten, met als doel de vijand in het hart te raken, uiteindelijk te elimineren en als triomfator van het slagveld te gaan.

Iedere zaterdag een nieuwe veldslag, en Elwin Marsman doet daar als back van het zesde herenelftal graag aan mee. Maar daar buiten heeft deze ASC'er andere passies. Zo volgt hij alles wat los- en vastzit over de Tweede Wereldoorlog, waarbij je hem voor een bezoekje aan de stranden van Normandië welhaast 's nachts kan wakker maken.

Hij droomt van Omaha, Utah, Juno, Gold en Sword, als namen van de verschillende 'beaches' waarop de geallieerden op 6 juni 1944 onze D-Day inleidden. Hij eert die mannen (en vrouwen) door thuis historische foto's op te hangen, op zaterdag gedenkwaardige t-shirts aan te trekken en zo nu en dan Saving Private Ryan in de videorecorder te drukken.

Marsman is ook een fervent hardloper en verlegt daarmee eigen grenzen, zoals dat vroeger door de verschillende infanteriedivisies werd gedaan. Zo liep hij onlangs een marathon in (nota bene) Berlijn. In een prachtige nettotijd van 4.00.57 raffeelde hij de ruim 42 kilometer af. Hij rende zijn vrijheid tegemoet, zoals anderen dat tachtig jaar geleden voor hem deden.

Een dappere, moedige prestatie, vandaar dat Elwin Marsman bij deze wordt uitgeroepen tot: Held van de Maand!

Held

Lief en Leed

In de nieuwste editie van Lief en Leed het verhaal van Job de Groot, een ASC'er die dankzij een bijzonder voorval net even anders door het leven gaat. Het vuurwerk knalde hard, maar dit keer niet op de plek waar het hoorde. Een oorverdovende knal, een vlammenende pijn – en toen de schokkende aanblik van een ontbrekende vinger. We spraken Job hoe hij nu, een jaar later, op dat moment terugkijkt.

Bij de keet “HKD” in Dalfsen hing op die donderdagavond voor kerst een uitgelaten sfeer. Job en zijn vrienden stonden klaar voor een avondje vuurwerk, waarbij de brandweer langskwam voor een informele voorlichtingsavond. De jongens grinnikten en bereidden zich voor op een knallende avond, zonder te vermoeden dat één knal die avond alles zou veranderen.

Het lontje had nauwelijks vlam gevat of de boel ging al mis. Nog geen seconde later stond Job met een half stompje aan zijn hand, verbaasd naar de lege plek te kijken waar ooit zijn vinger had gezeten. Zijn vrienden stonden erbij alsof ze niet wisten of ze moesten lachen of gillen. De brandweermannen, die nog hadden gedacht aan een luchtig oefenavondje, schakelden meteen naar hun “no-play protocol”. Iedereen kroop nog rond, zoekend naar de verloren vingertop, maar dat was ijdele hoop. Die was allang in rook opgegaan, waarschijnlijk verspreid in zoveel stukjes dat er niets meer over was om naar te zoeken.

“Als ik eraan terugdenk, had het veel slechter kunnen aflopen,” vertelt De Groot nuchter, bijna een jaar na zijn eigen vuurwerkcramp. De weken die volgden waren minstens zo nuchter: gips om zijn hand, een stevige antibioticakuur en het moeten staken van zijn werk als vrachtwagenchauffeur. Er waren nog opties: de artsen boden een prothese aan en zelfs een experimentele transplantatie van een donoring. Maar De Groot besloot het te laten voor wat het was. “Ik red me zo ook wel,” vond hij.

In het dagelijks leven valt het dus allemaal reuze mee, zegt De Groot. “Fantoempijn? Nee gelukkig niet. Toch is het soms vreemd als je ineens merkt dat hij er niet meer is, bijvoorbeeld met typen. Ook kleine klusjes als schroeven aandraaien of schrijven gaan wat stroever.” Op het jaarlijkse darttoernooi heet hij nu gekscherend “Vingertops”, als verwijzing naar de dubbel 20 – ook al eindigt het vaak met dubbel 1.

De gevolgen van het ongeluk bereikten ook het voetbalveld. De Groot, jarenlang een betrouwbare keeper, moest zijn positie opgeven vanwege zijn kwetsbare hand. “Je weet dat er vroeg of laat weer een bal op je hand komt,” legt hij uit, “en dat risico wilde ik niet meer nemen.” Er zijn wel keepers die doorgaan met een vinger minder, zoals Diederik Boer, maar De Groot besloot het zekere voor het onzekere te nemen. Sinds deze zomer speelt hij nu in de spits bij zijn oude club ASC'62. Het ingooien gaat hem prima af, en ondanks de kou die hij nu wat sneller voelt in zijn hand, geniet hij volop. “Scoren en de derde helft, daar doe ik het voor,” lacht hij.

De Groot beseft inmiddels dat hij het nog getroffen heeft. Kort na zijn eigen ongeluk was het raak bij een PSV-supporter die zijn hele hand verloor door knalvuurwerk. De beelden gingen viral en waren een schok voor iedereen die het zag. Voor De Groot was het de laatste druppel: knalvuurwerk mag wat hem betreft verboden worden. “Als mijn verhaal een waarschuwing kan zijn voor kinderen, prima,” zegt hij, al is hij niet het type dat de barricaden op zoekt. “Siervuurwerk is wat anders,” zegt hij, “daar mag wat mij betreft niets aan veranderen.” Zo staat “Job Vingertop” een jaar later weer op het veld: een vinger kwijt, maar een hele ervaring rijker, en hij hoopt dat zijn verhaal anderen een stukje bewuster maakt.

Job de Groot

Zo'n realistische oefening hadden we nooit zelf kunnen bedenken.

- Reactie van de brandweer -

Iedereen schoot meteen in actie – geen “omstander-effect” te bekennen – en het protocol werd strak opgevolgd. Later bezorgden ze De Groot een bierpakket, misschien wel de beste “nazorg”. Voor zijn vrienden lag slachtofferhulp klaar, zoals bij dit soort incidenten gebruikelijk is, maar ze zagen het niet zitten.

Eén nagel minder om te knippen, makkelijk toch?”

- Reactie van Job zijn vrienden -

Papa- en mamadag 2024

Onbezorgd voetballen de kabouters elke zaterdagochtend een uurtje op het hoofdveld. Dromend over een profcarrière, of misschien over hele andere dingen. Trots staan hun papa's en mama's langs de lijn toe te kijken naar deze voetballende chaos. Maar zoals de Blauband ooit al zong: "De tijd voor buitenspel zal snel genoeg ook voor kabouters komen."

Die tijd van buitenspel is nu aangebroken voor de heren van het vijfde en het zevende. Weggemoffeld op veld D – of soms zelfs aan de andere kant van het fietspad – voetballen deze jongens wekelijks veel beter dan de kabouters, maar de papa's en mama's blijven thuis. Daar moest verandering in komen, vonden de voetballers. Gezamenlijk nodigden het vijfde en het zevende al hun papa's en mama's uit voor hun onderlinge wedstrijd.

De wedstrijd op 19 oktober werd omgedoopt toch de Papa en Mamadag 2024. Na het succes van vorig jaar, toen het vijfde (toen nog het vierde) al eens al hun papa's en mama's uitgenodigd had, werd besloten om dit jaar nog groter uit te pakken. Enkele weken voorafgaand aan de wedstrijd werden de papieren uitnodigingen verstuurd. Iedereen was welkom vanaf 12:00 uur in ons clubgebouw voor koffie met gebak, de wedstrijd zou om 12:30 afgetrapt worden op veld C.

Alles was tot in de nopjes toe voorbereid. De dag voor de wedstrijd kwam er toch nog een zeer gezellige verrassing: De wedstrijd van FC Dalfsen JO17-1 tegen de leeftijdsgenoten van de Zeerobben uit Harlingen werd afgelast. Het hoofdveld kwam beschikbaar! Snel werd er met de beheerders van de velden geregeld dat Papa en Mamadag 2024 op het hoofdveld – daar waar de kabouters ook voetballen – plaats kon gaan vinden. "Als ze de netten maar wel weer omhoog doen." voegde Gert Lubbers nog toe vanuit thuis.

De ochtend van 19 oktober brak aan. Al vroeg waren enkele heren naar Raalte gereden om daar de twee gehuurde blauw en witte skydancers op te halen. Toen die geïnstalleerd waren kon de warming-up beginnen. Terwijl de papa's en mama's genoten van hun koffie met gebak, ging het er op het hoofdveld al fanatiek aan toe. Iedereen deed zijn best om zo scherp mogelijk aan de wedstrijd te kunnen beginnen.

Vlak voor de aftrap gingen de voetballers nog even terug naar de kleedkamer, zoals de profs dat ook doen. Terwijl de papa's en mama's zich op de tribune verzamelden, stelden de voetballers zich in een keurige rij op in de gangen van de kleedkamers. Onder begeleiding van de twee grensrechters liepen de tweeëntwintig basisspelers keurig naar de middencirkel. Eén voor één werden ze – door omroeper Herben Scherpenkate – voorgesteld aan het publiek.

Iets vertraagd floot scheidsrechter Hessel de Graaff na de toss voor de aftrap. De bal ging rollen. Het zevende – spelend in het geel – begon de wedstrijd als koploper. Dat terwijl het vijfde juist voorafgaand aan het seizoen uitgesproken had kampioen te willen worden. Dat zette de verhoudingen direct op scherp, af en toe ging het er hard aan toe.

Het vijfde had meer de bal, maar de kansen waren toch echt voor het zevende. Na tien minuten leidden die kansen ook tot het eerste doelpunt van de wedstrijd. Een afgeslagen vrije trap belandde voor de voeten van Jasper Holsappel, die via een verdediger van het vijfde de bal in de hoek schoot: 1-0.

Het spelbeeld veranderde na het doelpunt niet. Het vijfde bleef proberen rustig over te spelen. Iets wat tot hun eigen frustratie vaak niet lukte. Die frustraties leidden uiteindelijk tot een tweede treffer van het zevende. Scheidsrechter De Graaff fluit voor een vrije trap en terwijl het vijfde nog liep te mopperen, werd de vrije trap kort genomen. Een goede voorzet volgde en Thijmen Bloo liep keurig de 2-0 binnen.

Na de 2-0 kregen beide teams nog grote kansen om de derde goal van de wedstrijd te maken, maar mede door een uitstekend keepende Geert van Pijkeren bleef deze goal voor de rust uit. Onder luid applaus zochten de teams na het rustsignaal de kleedkamer op. Tijd voor een kopje thee.

Ondanks de vele wisselingen – beide teams hebben een hoop spelers op de bank – veranderde het spelbeeld na rust weinig. Al klopte het vijfde wel steeds meer op de deur. Dit leverde twintig minuten na rust de aansluitingstreffer op. Mark Onderdijk verraste met een lage vrije trap, die bij de tweede paal door Jurre van der Vegt binnengelopen kon worden: 2-1.

Niet veel later leverde een corner de volgende kans voor het vijfde op. En wat voor één! Koen Ottens werkte de bal weg, maar gebruikte hierbij zijn handen. De Graaff kon niet anders dan de bal op de stip leggen. Jori Wind – die dit seizoen al drie penalty's feilloos benut heeft en ook vorig seizoen een honderd procent score had – ging achter de bal staan. Appeltje eitje, zou je denken. Maar Geert van Pijkeren wist de bal sierlijk uit de hoek te duiken.

Ook de volgende kans voor het vijfde kwam vanaf elf meter. Na een vlot lopende aanval werd Jop Wolters in 'de 16' ten val gebracht. Het vertrouwen in Jori Wind – die ondanks de misser ook deze penalty mocht nemen – werd beloond. In dezelfde hoek wist hij Geert van Pijkeren dit keer wel te verschalken: 2-2.

Met nog slechts tien minuten te spelen leek de wedstrijd af te stevenen op een gelijkspel. Het zevende was vooral aan het tegenhouden, het vijfde kwam niet tot kansen. Na het zoveelste domme balverlies van het vijfde kwam het zevende er vijf minuten voortijd toch nog eens gevaarlijk uit. Aande rechterkant van het veld passeerde Tycho Seifert keurig zijn man. Hij gaf de bal mee aan Patrick Schuman, die hem op zijn beurt panklaar op 'randje 16' klaarlegde voor Ryan Nieuwland. Die dacht niet na en schoot de bal keurig over gelegenhidskeeper Sam Elst heen: 3-2.

In de laatste vijf minuten probeerde het vijfde nog met een slotoffensief te komen, maar dat leverde niets op. De koploper won verdiend van de ploeg met titelaspiraties. Met aan de ene kant de vreugde en aan de andere kant de teleurstelling nog duidelijk zichtbaar op de gezichten van de voetballers, werd er samen met de papa's en de mama's – als afsluiting van de wedstrijd – een grote groepsfoto gemaakt. Daarna was het tijd voor datgene waar beide teams écht goed in zijn: de derde helft. En uiteraard waren hier de papa's en mama's ook voor uitgenodigd.

Als bedankje voor hun komst kreeg iedereen – hoe kan het ook anders – een balletje en een biertje. Nadat beide coaches iedereen bediend hadden, druppelden langzaam ook de voetballers binnen. Er werd flink nagepraat over de wedstrijd. Er was natuurlijk ook ruimte voor echte kantinepraat, waar Wilfred, René en Johan alleen maar jaloers op kunnen zijn. De uitslag van de wedstrijd was al snel niet meer het belangrijkste van die dag. Het bleef – mede dankzij zangeres Lot van Santen – nog lang onrustig in ons mooie clubgebouw.

Week in, week uit, weer of geen weer, De klussers staan altijd klaar voor ASC en voor elkaar

Een willekeurige maandagmorgen op Sportpark Gerner, maar liefst 19 mannen bewegen zich om en nabij het clubgebouw en de kleedkamers van ASC '62.

De maandagmorgenploeg begint de week op Gerner, vandaag zonder Frits Valk en Alex Ekkelenkamp. De ploeg op volle sterkte zijn uitzonderingen maar desondanks worden alle taken zonder problemen uitgevoerd.

En, er wordt hard gewerkt, al verschilt dat per persoon, zegt Derk-Jan Dekker. Als vervolgens de koffie niet op tijd klaar is, is meteen duidelijk over wie hij het heeft. De mannen die buiten aan het werk zijn en toe zijn aan warme koffie, wachten echter geduldig tot ook de tweede pot klaar is. 'Niemand heeft hier haast', is het credo.

Jan Weemstra, de nestor van de maandagmorgenploeg weet nog dat hij in z'n eentje begon op de maandagmorgen. Hij schuift nog regelmatig aan om het voetbalnieuws en de nieuwtjes uit het dorp te bespreken. En zolang Jan nog zit, blijft iedereen zitten, want pas wanneer de oudste aanwezige is opgestaan mag de rest volgen om weer verder te gaan met waar ze mee bezig waren.

Dat is bijna te veel om op te noemen: onderhoud velden, opruimen terrein en tribune, schoonmaken kleedkamers, sorteren vuilnis, blad blazen/opruimen, schilderen, archiveren en administreren, voorraden aanvullen, uitzoeken gevonden voorwerpen, klussen uitvoeren voor de bouwploeg van het clubgebouw, onderhouden van machines, herstellen en bestellen van materialen en ga nog maar even door.

De vrijdagavondploeg daarentegen houdt zich met heel andere zaken bezig: Biertje, barbecue, potje sjoelen..... Dat hebben ze dan ook ruimschoots verdiend.

*Mannen. wij zijn
trots op jullie!*

Sponsoren

Bijna 1400 euro van Rabobank

De jaarlijkse Rabo ClubSupport Stemcampagne bracht dit jaar € 1.389,60 op. De Rabobank biedt haar leden (Rabobank is een coöperatie) de mogelijkheid om mee te beslissen welke maatschappelijke initiatieven er jaarlijks worden ondersteund uit een deel van de winst.

Deze actie bestaat er uit dat alle leden drie stemmen mogen uitbrengen op deelnemende clubs en verenigingen. Dit jaar was ASC '62 ook weer één van de 33.300 deelnemers die door het stemgedrag van de leden uit de regio Dalfsen een mooi bedrag op haar rekening gestort zag.

ASC '62 had dit jaar als thema/doel: Duurzaamheid. De opbrengst wordt gebruikt voor verduurzaming van het energiesysteem voor de kleedaccommodatie en het clubgebouw.

Met dank aan alle mensen die hun stem uitbrachten op onze vereniging en natuurlijk aan de Rabobank.

Op de foto: Monique Geerts van de Rabobank en Marco Laarman en Joop Bekedam van de sponsorcommissie

‘Opa kwam vooral omdat ik het zo waardeerde’

Het is zo tussen vijf en zes, wanneer op zaterdagmiddag het clubgebouw van ASC'62 volstroomt met doelmannen, vleugelverdedigers, barmedewerkers, clubscheidsrechters, bestuursleden en andere voetballiefhebbers. Daar tussenin zit Geert van Pijkeren (26), die onlangs als interim-keeper van het zevende elftal een strafschoop keerde. En in een venijnige bui is. „Zou hij nu écht zo dom zijn?”

Ach, steekt Geert van Pijkeren - kleinzoon van Jan, kind van Wim, neef van Geert - van wal. Zijn vorig jaar overleden opa vond hem zoals vrijwel alle clubgenoten vast geen goede voetballer. „Maar ik denk dat hij altijd kwam kijken omdat hij wist dat ik het zo waardeerde. Kritiek op mijn spel was er nooit, opa vertelde vooral dat ik heel hard had gewerkt. En zo is het. Als ik op het veld sta, dan breek ik liever een been dan dat ik hem terugtrek.”

Maar met die ledenmaten van Van Pijkeren gaat het de laatste tijd wat minder. Hij broemt, terwijl hij met wijsvinger en nagelrand het clipje van zijn bacardi-blikje op en neer wipt. Frustratie, non-verbaal. „Mijn kniebanden zijn kapot, de meniscus aan stukken. Ik moet geopereerd worden, maar dat duurt eventjes. Daarom ben ik nu gestopt met voetballen.” Pardon? Die handschoenen dan? „Oh, je doelt op het keepen? Dat noem ik geen voetbal.”

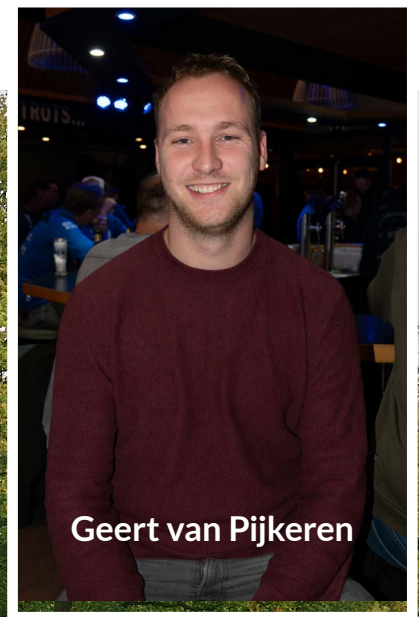
Zelfspot

Nee, Van Pijkeren mag met die woorden wellicht figuurlijk tegen de schenen van menig doelbewaker schoppen, maar een mening kan hem niet ontzegd worden. En hij is daarin bijzonder standvastig. „Ik keep nu een paar wedstrijden en het gaat steeds beter. Dat zegt eigenlijk genoeg. Want voetballen kan ik niet.” Van Pijkeren schuift zijn zelfspot niet onder stoelen of banken. „Ik heb andere talenten. Maar die liggen vooral buiten het veld.”

Zo is Van Pijkeren vooral bedreven in de logistieke wereld. En heeft hij een eigen visie op het reilen en zeilen binnen ASC'62. Eerst hoofdschuddend: „Achter de bar hebben ze maar één pinapparaat. Behoorlijk onhandig.” Dan cruijffiaans: „Heb je vier vrijwilligers die vier bestellingen van vier bezoekers opnemen. Die alle vier willen pinnen. Moeten er dus vier mensen op elkaar wachten. Terwijl er in het clubgebouw omzet gedraaid moet worden.”

Wanneer Van Pijkeren hoort dat ASC'62 al langer experimenteert met effectief afrekenen en wel degelijk over meerdere betaalmachines beschikt haalt hij zijn schouders op. „Dat mag zo wezen, maar ik neem tegenwoordig speciaal voor het clubgebouw contant geld mee.” Of hij een bestuursfunctie ambieert, zodat hij verbeteringen kan doorvoeren? „Ik zou het een hele eer vinden.” Net als opa. „Die is ook jarenlang voorzitter geweest.”

Geert stopt strafschoop

Opstootje

Of 'de oude Pijk' ooit een strafschoep heeft gestopt kan 'jonge Geert' moeilijk inschatten. Hij beleeft onlangs zijn primeur. Op het hoofdveld, aan de kant van de Haersolteweg. „We speelden de derby tegen ons eigen vijfde elftal. Dat ging er hard aan toe. De spits (Jori Wind, red.) was al een keer op mij doorgelopen, waarna een opstootje ontstond.” Vastbesloten om zich niet uit de tent te laten lokken gaat het even later alsnog mis. „Penalty.”

Gedecideerd wijst arbiter Hessel de Graaff naar de stip, waarna diezelfde Wind achter de bal gaat staan. „Ik zag hem heel opvallend naar een van de twee hoeken kijken. 'Zou hij nu écht zodom zijn?', dacht ik.” Het toegestroomde publiek op de tribune houdt de adem in, terwijl Van Pijkeren het psychologische spel voortzet. „En ja hoor, schoot-ie de bal natuurlijk in de andere hoek. Een slap rollertje, en ik hoefde niet eens gestrekt. Een gigantische ontlading.”

Net als twee minuten later aan de andere kant, wanneer Wind zijn belager na een nieuw gegeven strafschoep alsnog kansloos laat. „Maar dat doet er niet toe. Mijn moment is geweest.” Na de wedstrijd bespreekt Van Pijkeren zijn glorieuze redding met zijn personal trainer. „Met mijn operatie in het vooruitzicht heb ik die ingehuurd. Fysiotherapie zit namelijk niet in mijn zorgpakket, en dit is dan veel goedkoper. Een lager uurtarief.”

In de spits

Hoewel zijn teamgenoten ondanks - of juist door - het tijdelijk ontbreken van Van Pijkeren de koppositie hopen te verstevigen, gaat het lijdend voorwerp ervan uit sterker dan ooit terug te keren. „Misschien dit voorjaar al.” Het doel van het zevende elftal hoeft hij dan niet meer te verdedigen. „Nee, er is een nieuwe keeper aangetrokken en die is echt vele malen beter dan mij.” De bank lonkt, Van Pijkeren ziet het anders. „Dan ga ik in de spits staan.”

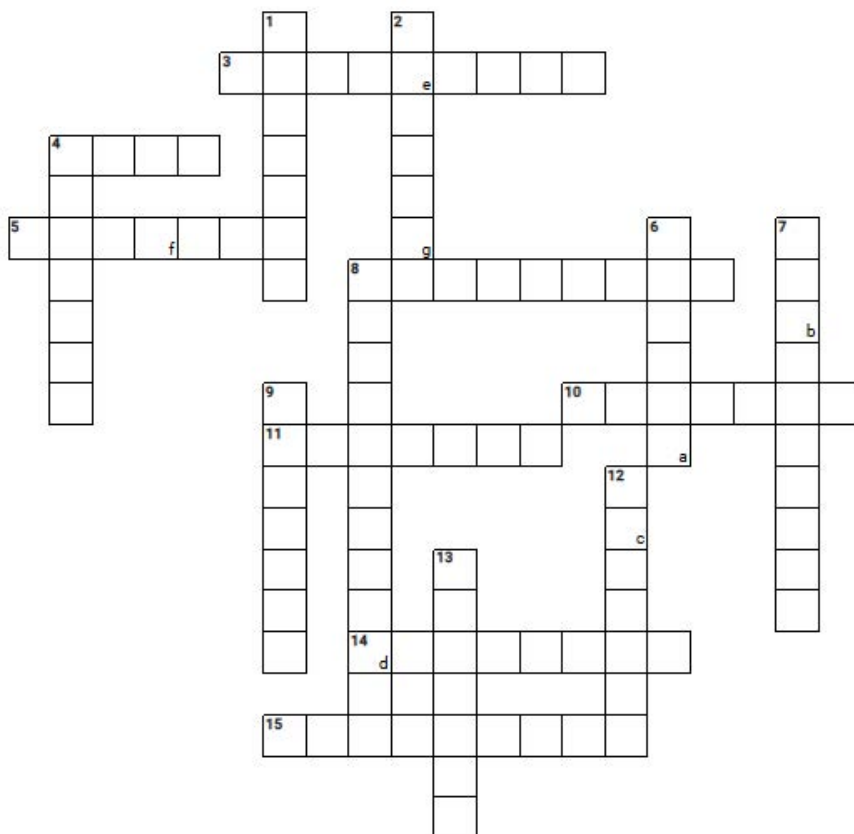
Met dezelfde inzet, passie en vastberadenheid als voorheen. Zoals ooit in de kleedkamers van WVF en HTC, waar Van Pijkeren na een wisselbeurt in de rust al stampvoetend de deuren achter zich dichtslaat. Dat de selectie met achttien spelers af was gereisd en anderen ook graag minuten willen maken, wuift hij weg. „Er waren afspraken gemaakt. En als die niet worden nagekomen dan word ik driftig. Moet je niet doen.”

Maar toch, ASC'62 zit te diep in zijn hart om écht boos te worden. „Ik zie het als een sekte, en dat bedoel ik positief. Heel bijzonder.” Gaat het om talent, dan blijft de jaloezie. „Ik zat in D4 en B2, maar ken jongens die verschrikkelijk goed kunnen voetballen maar allang gestopt zijn. Onbegrijpelijk.” Van Pijkeren zal dat niet doen, al is het alleen maar om opa trots te maken. Eén minuut stilte, maar een leven lang voetbal. „Ik denk nog vaak aan hem.”

Topscorers

De 18 clubs uit de eredivisie hebben allemaal een all-time topscorer. Weet jij de achternamen?
Vul ze in, vind de oplossing, stuur die in naar mediateam@asc62.nl en win!

Horizontaal

- 3 Feyenoord
- 4 AZ
- 5 FC Groningen
- 8 Go Ahead Eagles
- 10 Almere City
- 11 Heracles Almelo
- 14 Sparta
- 15 Ajax

Verticaal

- 1 Fortuna Sittard
- 2 sc Heerenveen
- 4 PEC Zwolle
- 6 Willem II
- 7 RKC
- 8 PSV
- 9 FC Twente
- 12 FC Utrecht
- 13 NAC

Oplossing

a	b	c	d	e	f	f	e	g
---	---	---	---	---	---	---	---	---

Voorspoedig herstel Gert Lubbers

Drie weken na de ingreep, de fruitmanden zijn leeg, de schoorsteenmantel staat vol met kaarten, de 22 nietjes zijn verwijderd en Gert doet de hele dag fysio-oefeningen. De operatie aan zijn rechterbeen was nodig om het bot weer recht te zetten. Door het plaatsen van een wigje in zijn scheenbeen is zijn ene O-been verholpen.

Gert kan zich goed redden, hij heeft hulp bij het huishouden van de familie en voor de rest doet hij alles zelf. Vanuit zijn gemakkelijke stoel of vanaf zijn bed kan hij alles goed in de gaten houden, maar zoals hij zelf zegt: het huis wordt wel klein, de muren komen op mij af.

Vanuit de beheerscommissie hebben ze hier wat op bedacht. Er is voor Gert een scootmobiel geregeld zodat hij zelf op stap kan. Tot nu toe beperken deze uitstapjes zich tot oefenrondjes in de achtertuin maar inmiddels is hij al weer op Gerner gesignaleerd.

Zijn streven om in ieder geval voor de ledenvergadering een keer bij ASC te zijn geweest, is hiermee behaald. Op de ledenvergadering van 27 november is hij dan zeker aanwezig om aan te kondigen of hij wel of niet langer aanblijft als materiaalman.

LIJNPUZZEL

'Ik ben toch heel erg van mezelf overtuigd dat ik mijn soldeerbout hier heb neergelegd', zegt Richard van Eerbeek, terwijl hij zijn zaklamp nog eens laat schijnen onder en achter de geluidsinstallatie. Maar het blijkt bepaald geen helder licht, dat die assistent-trainer van het tweede herenelftal van ASC'62 bij zich heeft.

Want inderdaad, waar Van Eerbeek doorgaans de bouten weleens laat wapperen is hij dit keer het soldeerapparaat kwijt. En dat is een groot probleem, want zonder het stuk gereedschap kan hij de laatste lijntjes voor het meest perfecte geluid in het vernieuwde clubgebouw niet aan elkaar knopen.

Van de dozen Haribo tot de kratten Grolsch-beugels en van de biervaten in de koeling tot de sterke verhalen in de bestuurskamer: nergens is de soldeerbout te vinden. Kun jij Van Eerbeek helpen? Mail je antwoord door naar mediateam@asc62.nl en win.

Waar is de bal?

Weet jij achter welke witte bal de échte bal zit? Mail de bijbehorende letter naar mediateam@asc62.nl en win!

Taart veur de wedstrijd

Op Dalfsennet stond onlangs onderstaand bericht van Gruune Jopie.

Yes, wej kriegt gebak vlak veur de wedstrijd teegn Dorskampen. As vrijwilligers van Rosengaerde wurde wej trakteert op een hele grote taart en goat wej tamee as de brandweer. Nou de taarte heffe werkt, 1-0 winst van de nummer 2 in onze competitie. De nr 1 heff nie espöldt dus wej stoat noe boven an.

Gewoon omdat u bijzonder bent, stond er op het bedankaartje van Rosengaerde.

Bijzonder kun je het inderdaad wel noemen wat heren 6 zoal doet voor de bewoners van het woonzorgcentrum. Knieperties bakken, maaltijden bezorgen, Sinterklaas spelen, rolstoelen met bewoners drukken, om maar een paar voorbeelden te noemen. Dit vormt het onderdeel van een ludieke ruilactie, als tegenprestatie worden de wedstrijdtenues door Rosengaerde gewassen.

Maar wat pas echt een (tegen)prestatie is, is dat de bewoners naar Helden 6 moeten kijken!

Wilco Bekedam snijdt de taart aan voor zijn team

Hoofdsponsors
ASC '62

